

Tháng Tư Buồn Nhớ Quê Nhà

Tôi thường hay thích hát bài nhạc Bên Bờ Đại Dương của nhạc sĩ Hoàng Trọng.

*“Đất nước tôi màu thắm bên bờ đại dương
Bắc với Nam, tình nối qua lòng miền Trung
Đất nước tôi từ mái tranh nghèo Bắc Giang
Vượt núi rừng già Trường Sơn
Vào tới ruộng ngọt phương Nam.*

*Dân nước tôi từng đấu tranh diệt ngoại xâm
Trên máu xương từng hát ca bài thành công
Dân nước tôi nòi giống hùng cường Lạc Long
Làm gái toàn là Trưng Vương
Làm trai rạng hồn Quang Trung.”*

(Bên Bờ Đại Dương của nhạc sĩ Hoàng Trọng.)

Đất nước tôi là vậy. Dân nước tôi cũng là vậy. Lời ca bài hát rất đơn giản không cầu kỳ chải chuốt ấy thế lại làm lòng người thiết tha buồn thắm trên nỗi chông chênh trong một số phận bất hạnh của dân tộc này.

(ĐẤT NƯỚC TÔI - Tôn Nữ Hoàng Hoa)

Những ngày gian khổ, tù đày trên đỉnh Hoàng Liên
Những khi thao thức nhìn qua song sắt
Ánh trăng chiếu dội núi đồi
Nghĩ đến cuộc đời trôi nổi
Từ quê nhà êm ấm Miền Nam
Cùm trói lên tận Hoàng Liên
Lầm nhảm lời ca tình tự Dân tộc

*“Đất nước tôi từ mái tranh nghèo Bắc Giang
Vượt núi rừng già Trường Sơn
Vào tới ruộng ngọt phương Nam...”*

Lòng thêm sầu muộn

Suy nghĩ về Đất nước điều linh
Và chợt thấy lòng phấn khởi vững tin
Như tổ tiên tự rèn luyện
Đượm thắm khí thiêng sông núi Việt
Vượt qua gian khổ điều linh
Giữ cho giang sơn gấm vóc trường tồn

KHÍ THIÊNG SÔNG NÚI VIỆT

Tôi sanh ra từ làng quê Bung Cầu
Xứ Thủ, Một cây Dầu, Bình Dương
Đất gò Miền Đông Nam bộ
Bên dòng suối nhỏ hiền hòa
Một vạc bung trái dài bên bờ suối
Cây cầu ván mộc mạc bắc ngang
Dọc bờ suối hai lỗ mội
Mội Chơ, mội Thầy Thơ
Mội Thầy Thơ thơ mội
Dưới cội trăm già rợp bóng
Trữ trái tím ngắt, vị ngọt ngào
Dòng An Giang thuở học trò
“Giòng An Giang nên thơ khiến nhớ”
Rừng U Minh âm u minh minh
Nơi chiến trường máu đỏ, tử vong
Sông Hậu những chiều lộng gió
Đón đợi người yêu tìm đến
Mùa đông Hoàng Liên Sơn
Đỉnh Fansipan tuyết trắng
Xuân về hoa bang nở trắng núi đồi
Mùa hè dưới chân rặng Trường Sơn
Nắng như đỏ lửa
Mùa thu dòng suối A Mai êm ả
Dịu dàng, róc rách chảy về xuôi
Bến Ngọc chiều tà hiu quạnh
Nhớ quê nhà Miền Nam

“Ai hỏi tôi từ đâu đến?
Tôi đáp, Tôi từ Việt Nam đến đây”(*)

Tôi là người Việt Nam
Mang dòng máu Lạc Việt
Đượm khí thiêng sông núi
Đất Việt bên bờ Biển Đông
Ngày nay dân tộc tôi chẳng may
Bị loài cộng sản quốc tế
Đưa vào vòng bạo tàn hắc ám
Nhưng rồi cũng có một ngày
Tuổi trẻ Việt Nam bùng lên
Sức sống giống giông Lạc Việt
Xóa tan u minh cộng sản
Đưa non sông qua cơn lăm than
Vén mây mờ cho giông giống
Núi sông Đất Việt
Lại rạng rỡ bên bờ Biển Đông.

Nguyễn Nhơn
Quốc Hận 44
24/3/2019

(*) *Thơ Nguyễn Thanh Bạch*

